

**[Arbejdsministeren]**

perloven skulle kunne afhjælpe dette forhold. Så vil man gå fra nogle måske utilfredsstillende regler til ingen regler, og jeg kan slet ikke se, hvordan det skulle hjælpe den pågældende person.

Så siger hr. Bakholt, at medhjælperloven er et værn mod indgåelse af overenskomster. Jamen hvad er det i medhjælperloven, der forhindrer indgåelse af overenskomster, hvis arbejdsgiverne og arbejdstagerne har ønske om at indgå sådanne? Hvad er det for en paragraf, hr. Bakholt henviser til? Er der en paragraf, som forhindrer indgåelse af overenskomster? Hvad nummer har en sådan paragraf? Det forstår jeg slet ikke.

Så stillede hr. Bakholt spørgsmålet, om vi mener det alvorligt i regeringen, når vi siger, at vi godt vil være med til at overveje en modernisering. Ja, vi er helt villige til at overveje en modernisering, hvis brugerne giver udtryk for, at der er et behov herfor.

Jeg har under sommerens debat bemærket synspunkter fremført af landboorganisationerne og landboungdommen, som netop gik på, at man var villig til at se på en modernisering af loven, og at man arbejdede med det, og jeg vil i al fald se med meget åbne øjne og åbent sind på det, hvis der kommer en sådan henvendelse fra de relevante brugere. Og så er jeg også overbevist om, at vi er i stand til at få gennemført en sådan modernisering her i folketingssalen.

Men der er nu tradition for, at vi tager vidtgående hensyn til brugerne, når vi laver arbejdsmarkedslovgivning i Danmark. Det skulle da også bare mangle andet.

**Stillingen (SF):**

Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for hans næsten positive holdning til det, hr. Bakholt kom med. Men jeg vil godt lige vende tilbage til det, som jeg startede med at citere, hvis jeg må have lov for formanden til at citere den tidligere arbejdsminister, for det var, ligesom arbejdsministeren ikke havde læst, hvad den tidligere arbejdsminister havde sagt. Det var ikke noget med landboungdom og alt det dér, som den nuværende arbejdsminister forsøger at sige. Der står højt og tydeligt: »Tja, hvis lønmodtagerorganisationerne og arbejdsgiverorganisationerne kommer sammen og siger, at de gerne vil have en revision, så er jeg altid meget modtagelig.« Det er altså SiD og SALA, vi taler

om her; det er ikke Landboungdom og Landboforeningerne og Husmandsforeningerne osv., det er de to organisationer. Det står der højt og tydeligt her, og jeg vil blot i al fredsommelighed spørge den nuværende arbejdsminister, om han kan gå ind for det, som den daværende arbejdsminister sagde.

Det lød jo nærmest, som om verden brød sammen, hvis man afskaffede medhjælperloven. Jeg nægter at tro på, at ministeren mener det alvorligt. Det var selvfølgelig en polemisk bemærkning, han kom med: Hvad ville der så ske? Var det ikke bedre, man havde den medhjælperlov? Men sandheden er jo den, at hvis man afskaffer medhjælperloven, så forudsætter det naturligvis – og det ved arbejdsministeren også godt – at den bliver afløst af overenskomster på det normale arbejdsmarked, således at man får normale og anstændige arbejdsforhold for lønmodtagerne med de pligter og de rettigheder, man har som lønmodtager. Det andet er noget polemisk pjat, som jeg ikke synes hører sammen med dette forslag.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Arbejdsministeren stillede to spørgsmål.

For det første: Er der noget i medhjælperloven, der hindrer indgåelse af overenskomster? I bekræftende fald, hvad er det for nogle paragraffer? Svaret på det første er ja. Svaret på det andet er, at det er §§ 2 og 34. De giver nemlig medhjælperne en sådan bred garanti, at deres behov for at benytte sig af SiD fuldstændig er gået fløjten, og SiD skal omvendt, hvis de skal ind på markedet her, tage hensyn til § 2 og § 34, og det er nu engang ikke foreneligt med SiD's egentlige målsætning.

Derfor er § 2 og § 34 reelt i masser af forhold årsagen til det, som arbejdsministeren med rette nævnte, nemlig at på langt, langt de fleste landbrugsejendomme i Danmark, der beskæftiger medhjælp, har man jo ikke nogen overenskomst. Der træffer man en aftale mellem husbønd og den unge mand eller ham, der igennem længere tid har arbejdet, eller hvem det nu kan være efterhånden med arbejdsministerens ressort om langtidsledige og andre mærkelige – flygtninge, eller hvad der ellers dukker op rundt omkring på vore landejendomme. Jeg skal jo gerne indrømme, at billedet i de allerse-neste år er blevet lidt mere broget end det, der